

NOKIAN KAUPUNKI

TALLENTAVAN KAMERAVALVONNAN OHJE

Tallennettu kuva ja ääni ovat henkilötietoja, jos yksityishenkilö on niistä tunnistettavissa. Jos kameravalvontajärjestelmä tallentaa tunnistettavaa kuvaa tai ääntä, kyse on henkilötietojen automaattisesta käsittelystä, johon sovelletaan lähtökohtaisesti EU:n tietosuojasetusta ja sitä täydentävää kansallista lainsäädäntöä. Tallentavan kameravalvonnan harjoittaja käsittelee henkilötietoja kamerajärjestelmän avulla, ja on tietosuojalain tarkoittama rekisterinpitäjä.

Tallenteiden säilytysajalla ei ole vaikutusta tietosuojasetuksen soveltamiseen. Kameravalvonnan harjoittaja on rekisterinpitäjä, vaikka tallenteet säilytettäisiin esimerkiksi vain tunnin ajan.

NOKIAN KAUPUNKI ON REKISTERINPITÄJÄ JA MÄÄRITTÄÄ OHJEET

Rekisterinpitäjällä tarkoitetaan sitä organisaatiota, yhteisöä tai henkilöä, jonka käyttöä varten kameravalvontajärjestelmä perustetaan ja jolla on oikeus määrätä kameravalvontajärjestelmän ja kameravalvonnassa muodostuvan henkilörekisterin käytöstä. Kameravalvonnan käyttöönotosta, järjestelmän hankinnasta ja toimivallasta käsitellä henkilötietoja päättää rekisterinpitäjänä toimiva organisaatio. Asiasta tulee tehdä asianmukainen päätös. Organisaation vastuuhenkilöt, mm. johto, vastaavat aina henkilötietojen käsittelyn ja muun toiminnan lainmukaisuudesta.

KAMERAVALVONTAA TOTEUTETAAN NOKIAN KAUPUNGIN TILOISSA SEURAAVIIN TARKOITUKSIIN

1. työntekijöiden ja/tai muiden työntäjän tiloissa olevien henkilökohtaisen turvallisuuden varmistamiseen
2. omaisuuden suojaamiseen
3. tuotantoprosessien asianmukaisen toiminnan valvomiseen
4. sekä edellä mainittuja vaarantavien tilanteiden ennaltaehkäisemiseen tai selvittämiseen

KAMERAVALVONTA ON KIELLETTYÄ

Kameravalvontaa voi suorittaa vain työntäjän käytössä olevissa tiloissa, mutta kameravalvontaa ei tule olla henkilöstö- ja sosiaalityötiloissa, pukeutumistiloissa, wc-tiloissa tai muissa vastaavissa tiloissa taikka työntekijän käyttöön osoitetussa henkilökohtaisessa työhuoneessa. Kameravalvontaa ei koskaan saa käyttää työntekijän tai tiettyjen työntekijöiden tarkkailuun työpaikalla.

Kameravalvonta voidaan kohdentaa tiettyyn työpisteeseen, jos se on välttämätöntä:

1. työntekijään kohdistuvan ilmeisen väkivallan, turvallisuuden tai terveyden vaarantumisen uhan vuoksi
2. omaisuuteen kohdistuvien rikosten estämiseksi ja selvittämiseksi, jos työntekijän tehtäviin olennaisesti kuuluu käsitellä arvoltaan tai laadultaan merkittävää omaisuutta, kuten rahaa, arvopapereita tai arvoesineitä.
3. työntekijän pyynnöstä, jos kameravalvonta perustuu työntekijän etujen ja oikeuksien varmistamiseksi ja asiasta on sovittu työnantajan ja työntekijän välillä.

TALLENTEIDEN SÄILYTTÄMINEN

Tallenteiden päälle nauhoittavan ominaisuuden vuoksi tallenteet käytännössä säilyvät noin 3 viikkoa. Tänä aikana mahdollisesti selvitettävät asiat myöskin usein miten ilmenevät. Mikäli tallennettua kuvamateriaalia tarvitaan todistusaineistona, se toimitetaan poliisiviranomaiselle.

Tallenteita ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin tässä ohjeessa on mainittu.

TIEDOTTAMINEN JA KUVATTAVIEN TARKASTUSOIKEUS

Kuvattavilla on oikeus tietää kameravalvonnasta. Tallentavien kameravalvontajärjestelmien käytöstä on tiedotettava avoimesti sitä osoittavin kyltein. Jokaisella on oikeus tietää, miksi tietoja kerätään, kuka niitä kerää ja mihin niitä on tarkoitus käyttää.

Jokaisella on tarkastusoikeus rekisterinpitäjän henkilökieristössä oleviin itseään koskeviin henkilötietoihin, myös esim. kameravalvonnan yhteydessä tallentuviin tallenteisiin, kuvaan ja ääneen. Käytännössä rekisteröidyn tulee ilmoittaa tiedon etsimiseksi paikka ja mahdollisimman tarkka aika, jolloin kuvaaminen olisi tapahtunut. Joskus pyynnön esittäjän voi olla tarpeen liittää tarkastusoikeuspyyntöön oma kuvansa.

Tarkastusvaatimus tulee esittää kameravalvonnan vastuuhenkilölle, tilapalvelupäällikölle tai kaupungin tietosuojavastaavalle.

Pyynnot käydään tapauskohtaisesti läpi ja samassa yhteydessä tarkastellaan myös sitä, olisiko tietojen antaminen muiden rekisteröityjen oikeudet huomioiden mahdollista. Pyynnot käsitellään tarkoituksenmukaisella kokoonpanolla tilapalveluiden, ao. yksikön ja tietosuojavastaavan kesken. Kameravalvontatallenteita ei ole mahdollista luovuttaa rekisteröidyille. Tarkastusoikeudesta päättää tilapalvelupäällikkö. Mikäli hän evää tarkastusoikeuden, rekisteröidyllä on oikeus tehdä valitus tietosuojavaltuutetulle. Kielteisessä päätöksessä ilmoitetaan lakiin perustuvat kieltäytymisen syyt ja liitetään valitusosoitus.

YKSIKÖN ESIMIEHEN JA KIINTEISTÖNHOITAJAN TARKASTUSOIKEUS YHDESSÄ

Katselutilanteessa pitää olla paikalla kaksi henkilöä ja katselusta kirjataan päivä, kellon aika, katselijat, syy katseluun ja mitä todettiin. Nämä tiedot ilmoitetaan sähköpostilla kaupungin tilapalvelupäällikölle/isännöitsijälle. Kohteessa pidetään listausta, mistä voidaan todeta kaikki katselukerrat (esim. excel).

Kiinteistöhoitajalla on käyttäjätunnukset, ohjeistus ja koulutus järjestelmän käyttöön. Yksikön esimiehen rooli on tarvittaessa tunnistaa henkilöitä tallenteesta, jos tallenteesta näkyy selkeästi selvitettävä tapahtuma ja kuva henkilöstä teon yhteydessä. Tallenteita saa katsoa vain tässä ohjeessa kirjattuihin tarkoituksiin. Tallenteita katsottaessa on pidettävä huoli, etteivät ylimääräiset henkilöt näe tallenteita. Järjestelmän käyttäjä vastaa siitä, että tallenteita katsottaessa, paikalla on vain asianmukaiset henkilöt. Henkilöitä, jotka käsittelevät tallenteita sitoo vaitiolovelvollisuus tallenteista saamistaan tiedoista. Vähäisten vahinkojen tarkastelu kuvatallenteelta ei ole tarkoituksenmukaista. Epäselvissä tilanteissa vahinkojen osalta katseluoikeudesta päättää tilapalvelupäällikkö/isännöitsijä.

liite: Kameravalvontaan liittyvät lait

Kameravalvontaan liittyvät lait

Kameravalvonnasta ja tallenteiden käsittelystä säädetään laeilla.

Rikoslaisissa kameravalvontaa koskevat säädökset ovat 24 luvussa (531/2000), jossa säädetään yksityisyyden, rauhan ja kunnian loukkaamisesta. Kameravalvonnalla voidaan syyllistyä lähinnä salakatseluun ja yksityiselämää loukkaavan tiedon levittämiseen, mutta salakatselua pohdittaessa on huomioitava koti- ja julkisrauhan lainsäädännöllinen piiri. Lisäksi kameravalvontaa sivuaa rikoslain 38 luvun 9 §:n (525/1999) henkilörekisteririkos, jota käsitellään henkilötietolain yhteydessä. Myös rikoslain 47 luvun (578/1995) 1 §:n työturvallisuusrikos voi tulla kameravalvonnan kohdalla sovellettavaksi.

Salakatseluun syyllistyy rikoslain 24 luvun 6 §:n mukaan henkilö, joka oikeudettomasti teknisellä laitteella katselee tai kuvaa kotirauhan suojaamassa paikassa, käymälässä, pukeutumistilassa tai muussa vastaavassa paikassa oleskelevaa henkilöä. Lisäksi salakatseluun voi syyllistyä kuvaamalla julkisrauhan suojaamassa paikassa oleskelevaa henkilöä tämän yksityisyyttä loukaten. Julkisrauhan suojaamia paikkoja ovat esimerkiksi aidatut yleisöltä suljetut rakennukset, huoneistot tai aidatut piha-alueet.

Salakatselussa rangaistavaa on erityisesti katseleminen ja kuvaaminen teknisellä laitteella. Teknisillä laitteilla tarkoitetaan yleensä kiikareita, kameroita, videokameroita tai näihin rinnastettavia laitteita. Ollakseen rangaistavaa katselun onkin tapahduttava oikeudettomasti ja samalla tarkkailtavan yksityisyyttä loukaten. Rangaistavaa ei tietenkään ole lain suojaamassa paikassa oikeudettomasti oleskelevan tunkeilijan tarkkailu. Oikeudeton tarkkailu ei ole silloin, kun siihen on saatu tarkkailtavan suostumus.

Sen seikan tallentaminen, mikä olisi muutoinkin omin silmin nähtävissä, ei oikeuta katseluun tai kuvaamiseen suojatulla alueella. Normaalia ja avointa kameravalvontaa, jossa tarkkailtavat joutuvat valvonnan kohteeksi vain ohimennen siihen varautuen, ei yleensä pidetä yksityisyyttä loukkaavana. Tosin tiettyjen henkilöiden pitkäaikainen tarkkailu esimerkiksi työpaikalla, voi olla yksityisyyttä loukkaavaa ja siten rangaistavaa salakatselua.

Salakatselusäännöksessä on selkeästi erotettavissa kotirauhan suojaamat paikat ja muut tilat, kuten yleisöltä suljetut julkisrauhan suojaamat rakennukset ja tilat. Vaikka laissa mainitaan erityisesti käymälät ja pukeutumistilat, muita vastaavia paikkoja ovat esimerkiksi suihkuhuoneet ja saunat. Tällaisissa paikoissa käyvä luonnollisesti olettaa olevansa turvassa ulkopuolisten katseilta tai ainakin kuvaamiselta, koska paikoissa harrastetaan intiimejä yksityisyyteen kuuluvia toimia.

Salakatselun ja oikeudettoman kameravalvonnan kohteena voi olla vain joku ihminen. Pelkän tilan, eläinten, esineiden, rakennusten tai muun ympäristön katseleminen tai kuvaaminen ei ole salakatseluna rangaistavaa. Kuvaaminen voi olla valokuvaamisen kaltaista, tietyn hetken kuvaamista, tai luonteeltaan jatkuvaa videokameralla kuvaamista. Kuvaamista voi olla kaikkien sellaisten tekniikoiden käyttäminen, joilla informaatiota tallennetaan tai siirretään tallennettavaksi niin, että se voidaan myöhemmin saattaa kuvan muotoon.

Kameran sijainnilla tai tarkkailun suorittamispaikalla ei ole merkitystä. Salakatselusäännös kieltää teknisellä laitteella tapahtuvan, yksityisen tai julkisen kotirauhan piirissä luvallisesti oleskelevan henkilön luvattoman katselun tai kuvaamisen. Säännöksen mukaan rangaistavaan tekoon syyllistyy siis kameraa käyttävä henkilö eli kameravalvonnan käyttäjä. Salakatselun ja -kuuntelun valmistelu on säädetty rikoslain 24 luvun 7 §:ssä rangaistavaksi. Rikoslain 24 luvun 8 §:ssä säädetään yksityiselämää loukkaavasta tiedon levittämisestä. Siinä loukkaavan tiedon levittämiseen syyllistyy se, ”joka oikeudettomasti joukkotiedostusvälinettä käyttämällä tai muutoin toimittamalla lukuisten ihmisten saataville toisen yksityiselämää koskevan tiedon, vihjauksen tai kuvan siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vahinkoa tai kärsimystä loukatulle taikka häneen kohdistuvaa halveksuntaa.”

Huomioitavaa on, ettei yksityiselämää loukkaavan tiedon levittämisenä pidetä vastaavien tietojen levittämistä julkisuudenhenkilöstä, jos esittäminen on tarpeen yhteiskunnallisesti merkittävän asian käsittelemiseksi tai henkilön toiminnan arvioimiseksi mainitussa tehtävässä.

Valvontakameroita käytettäessä yksityiselämää loukkaavan tiedon levittämiseen voi syyllistyä lähinnä levittämällä salakatselulla tuotettuja kuvia tai videoita. Levittäminen voi tapahtua esimerkiksi internetin yhteisöpalveluiden kautta tai reaaliaikaisen katselumahdollisuuden tuottamisena ja jakamisena. Huomioitavaa on, että tunnusmerkistön täyttääkseen materiaalin pitää sisältää yksityiselämää koskevaa tietoa. Tietyissä tapauksissa rikoslain kunnianloukkaus voi tulla myös kysymykseen.

Yksilöiden on hyväksyttävä julkisilla paikoilla erilainen tarkkailu kuin kotonaan. Avointa kameravalvontaa,

jonka kohteeksi henkilöt joutuvat satunnaisesti julkisilla paikoilla, ei pidetä yksityisyyttä loukkaavana.

Laki yksityisyyden suojasta työelämässä (759/2004) ja siihen liittyvät yhteistoimintalain säännökset säätelevät kameravalvonnan käyttöä työpaikoilla ja virastoissa. Lainsäädännön taustalla on tarve parantaa työntekijöiden yksityisyyden suojaa ja samalla täydentää henkilötietolakea, jonka ei katsota vastaavan riittävän tarkasti työpaikoilla ilmeneviin yksityisyyden suojaa koskeviin ongelmiin.

Laissa on omistettu viides luku kameravalvonnalle työpaikalla. Sen mukaan työnantaja saa harjoittaa kameravalvontaa käytössään olevissa tiloissa:

1. työntekijöiden ja muiden tiloissa oleskelevien henkilökohtaisen turvallisuuden varmistamiseksi,
2. omaisuuden suojaamiseksi,
3. tuotantoprosessien asianmukaisen toiminnan valvomiseksi sekä
4. turvallisuutta, omaisuutta tai tuotantoprosessia vaarantavien tilanteiden ennaltaehkäisemiseksi tai selvittämiseksi.

Kameravalvontaa ei kuitenkaan saa käyttää:

1. tietyn työntekijän tai tiettyjen työntekijöiden tarkkailuun työpaikalla,
2. käymälässä, pukeutumistilassa tai muussa vastaavassa paikassa tai muissa henkilöstötiloissa taikka
3. työntekijöiden henkilökohtaiseen käyttöön osoitetussa työhuoneessa.

Työnantaja voi kuitenkin kohdentaa kameravalvonnan tiettyyn työpisteeseen, jossa työntekijöitä työskentelee, jos tarkkailu on välttämätöntä:

1. työntekijän työhön liittyvän ilmeisen väkivallan uhkan tai hänen turvallisuudelleen tai terveydelleen ilmeisen haitan tai vaaran ehkäisemiseksi,
2. omaisuuteen kohdistuvien rikosten estämiseksi ja selvittämiseksi, jos työntekijän tehtävän olennaisena osana on käsitellä arvoltaan tai laadultaan merkittävää omaisuutta, kuten rahaa, arvopapereita tai arvoesineitä tai
3. työntekijän etujen ja oikeuksien varmistamiseksi, jos kameravalvonta perustuu tarkkailun kohteeksi tulevan työntekijän pyyntöön ja asiasta on sovittu työnantajan ja työntekijän välillä.

Kameravalvonnan on oltava mahdollisimman avointa ja työnantajan on kameravalvontaa suunnitellessaan ja toteuttaessaan pidettävä huolta seuraavasta:

1. Ennen kameravalvonnan käyttöönottamista selvitetään työntekijöiden yksityisyyteen vähemmän puuttuvien muiden keinojen käyttömahdollisuudet.
2. Työntekijän yksityisyyteen ei puututa enempää kuin on välttämätöntä toimenpiteiden tarkoituksen saavuttamiseksi.
3. Valvonnalla saatujen henkilöitä koskevien tallenteiden käsittelyyn sovelletaan henkilötietolain 5–7, 10 ja 32–34 §:ä.
4. Tallenteita käytetään vain niihin tarkoituksiin, joita varten tarkkailua on suoritettu.
5. Työntekijöille tiedotetaan yhteistoiminta- tai kuulemismenettelyn jälkeen kameravalvonnan alkamisesta, toteuttamisesta ja siitä, miten ja missä tilanteissa tallenteita käytetään, sekä kameroiden sijainnista, jos ne on kohdennettu työpisteisiin, joissa työskentelee työntekijöitä.
6. Kameravalvonnasta ja sen toteuttamistavasta ilmoitetaan näkyvällä tavalla niissä tiloissa, joihin kamerat on sijoitettu.

Työnantajalla on kuitenkin em. huolimatta oikeus käyttää tallenteita:

- työsuhteen päättämisen perusteen toteennäyttämiseksi,
- naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetussa laissa tarkoitetun häirinnän tai ahdistelun taikka työturvallisuuslaissa tarkoitetun häirinnän ja epäasiallisen käytöksen selvittämiseksi ja toteennäyttämiseksi,
- työtapaturman tai muun työturvallisuuslaissa tarkoitettua vaaraa tai uhkaa aiheuttaneen tilanteen selvittämiseksi.
- kameravalvonnalla saadut tallenteet on pääsääntöisesti hävitettävä heti, kun ne eivät ole tarpeen valvonnan tarkoituksen toteuttamiseksi ja viimeistään vuoden kuluessa. Tallenteen saa

kuitenkin säilyttää tämän määräajan jälkeen, jos se on tarpeen viimeksi mainitussa luettelossa tarkoitetun asian käsittelyn loppuun saattamiseksi tai jos työnantaja tarvitsee tallennetta työsuhteen päättämisen asianmukaisuuden toteennäyttämiseksi.

Yksityisyydensuojasta työelämässä annetun lain 7 luvun 24 §:n rangaistussäännöksen mukaan kameravalvonnan toteuttamisen tai avoimuuden säännöksiin rikkomisesta voidaan tuomita sakkorangaistus. Rankaiseminen edellyttää kuitenkin tahallisuutta tai törkeää huolimattomuutta. Lisäksi kameravalvonnan kohdalla rikoslaissa oleva salakatselusäännös voi tulla sovellettavaksi.

Työturvallisuuslain (738/2002) 5 luvun 27 §:n mukaan ”työssä johon liittyy ilmeinen väkivallan uhka työ ja työolosuhteet on järjestettävä siten, että väkivallan uhka ja väkivaltilanteet ehkäistään mahdollisuuksien mukaan ennakolta”. Lain mukaan työpaikalla on oltava väkivallan

uhan ja konkreettisen väkivallan torjumiseen soveltuvat turvallisuusjärjestelyt ja laitteet sekä mahdollisuus avun hälyttämiseen. Tarvittaessa työnantajan on myös tarkistettava erilaisten turvallisuuteen liittyvien laitteiden toimivuus.

Valvontakameroilla välitettävä reaaliaikainen kuva on usein yksi työturvallisuuskeino esimerkiksi poliisilaitoksissa, vankiloissa, ravintoloissa ja terveydenhoitoalan kohteissa. Myös hallituksen esityksessä eduskunnalle työturvallisuuslaiksi mainitaan yhtenä mahdollisena turvajärjestelynä kameravalvonta. Käytännössä kameravalvonta liittyy kiinteästi työturvallisuuteen ainakin silloin, kun kameran tuottaman kuvan perusteella tehdään ratkaisu jonkin tilan turvallisuudesta. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun johonkin tilaan mennään kameran tuottaman informaation perusteella.

Työturvallisuuslain vastaisista laiminlyönneistä voidaan rangaista joko työturvallisuuslain 8 luvun 63 §:n työturvallisuusrikkomuksena tai rikoslain 47 luvun 1 §:n mukaan työturvallisuusrikkoksesta. Rikoslain mukaisesti työturvallisuusrikkoksesta voidaan tuomita työnantaja tai sen edustaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta jättää noudattamatta työturvallisuusmääräyksiä ja työsuojelun edellytyksiä työpaikalla. Näin ollen työpaikan turvajärjestelyissä keskeisessä asemassa olevan kamerajärjestelmänhuollon laiminlyöminen voisi joissakin tapauksissa olla rangaistavaa. Työturvallisuusrikkoksesta voidaan tuomita sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Lähes kaikki kameravalvontajärjestelmät keräävät tai tallentavat tietoja, ja näin ollen ne kuuluvat henkilötietolain (523/1999) piiriin. Tietosuojavaltuutetun kannan mukaan tallennettu kuva tai ääni rinnastetaan henkilötietolaissa tarkoitettuun henkilötietoon, jos siitä on henkilö tunnistettavissa. Tallennetuista kuvista syntyy henkilörekisteri, eikä tallenteiden säilytysajalla ole vaikutusta henkilötietolain sovellettavuuteen. Ratkaiseva asia on vain se, tallentuuko tietoa ylipäättänsä. Jos tietoa ei tallennu, henkilötietolaki ei tule sovellettavaksi.

Henkilötietolain 2 luvun 10 §:n mukaan syntyvästä henkilörekisteristä on laadittava rekisteriseloste. Siitä on ilmentävä rekisterinpitäjän nimi ja yhteystiedot, henkilötietojen käsittelyn tarkoitus ja se, mihin tietoja säännönmukaisesti luovutetaan. Lähtökohtaisesti rekisterinpitäjän on pidettävä rekisteriseloste jokaisen saatavilla. Velvollisuudesta voidaan kameravalvonnan kannalta poiketa kuitenkin valtion turvallisuuden, puolustuksen tai yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vuoksi sekä silloin, jos se on välttämätöntä rikosten ehkäisemiseksi tai selvittämiseksi.

Kameravalvonnan edellytyksenä on, että sen tulee olla henkilötietoa käsittelevän toiminnan kannalta asiallisesti perusteltua. Henkilötietolaki edellyttää kameravalvonnasta ilmoittamista, koska ihmisten tulee tietää kameravalvonnasta voidakseen varautua siihen. Säännös perustuu siihen, että rekisterinpitäjällä on velvollisuus ilmoittaa rekisteröitävälle häntä koskevien tietojen keräämisestä.

Rikoslain 38 luvun 9 §:ssä säädetään henkilörekisteririkoksesta, johon voi syyllistyä käsittelemällä henkilötietolain vastaisesti henkilötietoja. Rangaistavaa on esimerkiksi henkilötietojen käsittely tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta ilman henkilötietojen käyttötarkoitussidonnaisuutta. Tällöin vaaditaan kuitenkin, että teko loukkaa rekisteröidyn yksityisyyden suojaa tai aiheuttaa hänelle olennaista haittaa tai muuta vahinkoa.

Henkilötietolain 10 luvun 48 §:n 2 momentissa säädetään henkilörekisteririkkomuksena rangaistavaksi se, että joku tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta henkilötietolain vastaisesti laiminlyö noudattaa, mitä henkilötietojen käsittelystä on henkilötietolaissa määrätty. Säännös on erittäin laaja-alainen.

Valvontakameroita käytettäessä rangaistavaa voi olla lähinnä se, että kameravalvonnasta on jätetty ilmoittamatta tai tietoja on käsitelty virheellisesti esim. katsottu asiattomasti, tallennetta on katsonut henkilö, jolla ei ole oikeutta tai vaihtoehtoisuutta on rikottu.

Rikkomuksen täyttymiseen vaaditaan kuitenkin, että teko vaarantaa rekisteröidyn yksityisyyden suojaa tai hänen oikeuksiaan. Tallenteita tulee käsitellä asiallisesti ja laiminlyönnejä välttää, jotta rekisterinpitäjänjulkisuuskuva ei vahingoitu. Vaikka tapauskohtaisen selvittelyn jälkeen rikosoikeudellisia seurauksia ei tulisikaan, voi henkilötietojen käsittelijä joutua muuten vastuuseen rikkomuksesta. Esimerkiksi irtisanominen tai työsuhteen purkamisen voi tulla kyseeseen, jos rekisterinpitäjä tulkitsee, että henkilötietojen käsittelijä on laiminlyönyt velvollisuutensa.